

РЕШЕНИЕ

№ 1920

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10881** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 246886 от 14.11.2022 г. по описа на Административен съд София- град /АССГ/ на ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК:[ЕИК], чрез адв. М. Г., срещу Решение № 3824 от 17.10.2022 г. по НАХД № 5296/2022 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 109-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10- 59/30.03.2022 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което му е наложена имуществена санкция в размер 2 000 лв. на основание чл. 647 ал. 2 и чл. 644 ал. 2 пр. 2 вр. ал. 1 т. 2 КЗ вр. параграф 1 т. 51 от ДР на КЗ за нарушение по чл.108 ал.1 КЗ.

С касационната жалба се оспорва твърдяното нарушение да е извършено в условията на повторност, като се излагат подробни доводи в тази насока. Твърди, че в случая е следвало да бъдат описани фактите, обуславящи квалифицирания признак и приложението на квалифицираният състав на нарушението. Изтъква, че в АУАН липсват данни за предишно нарушение. Наред с това твърди, че е неправилна правната квалификацията на твърдяното нарушение. Счита, че наложеното наказание не съответства на целите на административното наказание, посочени в чл. 12 от

ЗАНН. Навеждат се доводи за маловажност на деянието. Моли за отмяна на оспореното решение и на процесното НП. В условията на алтернативност моли съда да преквалифицира наложената санкция.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът - КФН, чрез процесуален представител – юрк. Г., оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор К. изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, втори касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

От събраните доказателства е установено, че на 28.01.2022 г. в КФН, управление „Застрахователен надзор”, е постъпила жалба с вх. № 91-02-89 от Ш. С., който възразил срещу забавено произнасяне по предявена пред ЗД „Бул Инс“ АД претенция № [ЕГН] на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите. По повод подадената жалба била извършена проверка, като в хода на последната била изисквана документацията във връзка с предявената претенция. Установено е, че на 29.11.2021 г. С. е предявил претенция за изплащане на застрахователно обезщетение, поради настъпило на 28.11.2021 г. застрахователно събитие – ПТП, вследствие на което са причинени увреждания на застрахования лек автомобил марка и модел „М. Е220 ТЦДИ“ с рег. номер РВ 4585ТС. Претенцията получила номер [ЕГН], като писмени доказателства за размера и основанието на претенцията били представени в деня на завеждането ѝ. На 07.12.2021г. на застрахователното дружество били представени пълни и точни данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено обезщетението. На 30.11.2021 г. и 07.12.2021г. били извършени оглед на увредения лек автомобил, за който са съставени документи Опис на претенция. След 07.12.2021 г. от увреденото лице не са изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията по смисъла на чл. 106 КЗ, както и документи, изискуеми по силата на нормативен акт. Застрахователят е следвало да се произнесе в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ - от 07.12.2021 г., Крайният срок, в който застрахователят е следвало да се произнесе по претенцията, е 31.12.2021 г., както правилно е определил АНО. В случая ЗД „БУЛ ИНС“ АД се е произнесло на 17.01.2022 г., като е изплатило на тази дата застрахователно обезщетение в размер на 1 869, 22 лева. След като констатирали, че застрахователното дружество се е произнесло извън срока по закон за това, от КФН приели, че е налице извършено нарушение, а като дата на извършването му била определена 01.01.2022 г.. - денят, следващ последния ден от срока, в който е следвало да има

произнасяне. Констатирайки горното, свид. В. Ш. съставил на ЗД „Бул Инс“ АД АУАН № Р-06- 25/11.02.2022 г. за нарушение на разпоредбата на чл. 108 ал. 1 от КЗ, извършено на 01.01.2022 г. Въз основа на цитирания АУАН, било издадено процесното НП.

За да потвърди НП, СРС е достигнал до извод, че при издаването на АУАН и НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и съдържат всички реквизити, изискуеми от ЗАНН. Първоинстанционният съд е приел, че при съставяне на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а ЗД „Бул Инс“ АД е извършило нарушение на разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ, поради което административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана законосъобразно.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция споделя правните изводи на СРС, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Правилен и обоснован е изводът на СРС, че касаторът е извършил нарушение по чл. 108, ал. 1 КЗ, като не се е произнесъл в рамките на 15 работни дни, от представянето на всички поискани от застрахователното дружество доказателства, а именно до 31.12.2021 г. включително.

Неоснователно е оплакването за неправилно правна квалификация на нарушението. Изцяло се споделят изводите на районния съд е тази насока, поради което не следва да бъдат повтаряни.

С оглед наличието на влязло в сила на 19.08.2021 г. НП № Р-10-655/15.12.2020 г. на зам. председателя на КФН за същото по вид нарушение, следва да се приеме, че са изпълнени предпоставките за квалифициране на нарушението като повторно. Изискването на чл. 42, т. 4 ЗАНН за описание на нарушението чрез всички елементи от фактическия състав на деянието е спазено при съставяне на процесния АУАН. Извършването на нарушението в условията на „повторност“ е свързано с определяне размера на наказанието по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 7 ЗАНН и не е необходимо това обстоятелство да се посочва в АУАН. Касае се за дейност на административнонаказващия орган по определяне вида и размера на наказанието в НП, за което няма изискване в чл. 42 ЗАНН да бъде посочено при съставяне на АУАН. Наложена от АНО „имуществена санкция“ е съобразена с разпоредбата на чл. 644, ал. 2, предл. 2 от КЗ, като същият е съобразен с обществената опасност на нарушението.

Неоснователно е и твърдението, че конкретният случай е маловажен и следва да се приложи чл. 28 ЗАНН. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, с оглед характера на засегнатите обществени отношения, свързани с гарантиране и своевременно удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица. Освен това в конкретния случай се касае за „повторност“ по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, а не за инцидентно неизпълнение на задължение. Противно на изложеното в жалбата, съдът приема, че в случая е съобразена нормата на чл. 12 ЗАНН, тъй като следва нарушителят да преустанови извършване на

нарушения от същия вид и да спазва установените от законодателя срокове за произнасяне по заведените застрахователни претенции.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер на 80 /осемдесет/ лева.

Воден от горното, Административен съд - София град, втори касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3824 от 17.10.2022 г. по НАХД № 5296/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-ти състав.

ОСЪЖДА ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисия по финансов надзор направените съдебни разноски по делото в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.